

O d v j e t n i k

ŽELJKO KNEŽEVIĆ

Vukovarska 36/II, 20000 Dubrovnik,

Tel: 38520358620, Mob: 385914539210

e-mail: uredknezevic@gmail.com

OPĆINSKOM SUDU U
DUBROVNIKU

Tužitelj: ALUMINIJ KOVAČIĆ d.o.o., Dubrovnik, Mostarska 1e, OIB: 85391173620, kojeg
zastupa punomoćnik ŽELJKO KNEŽEVIĆ, odvjetnik u Dubrovniku, Vukovarska 36/II

Tuženik: PRESOFLEX GRADNJA d.o.o., Požega, Industrijska 30, OIB: 66952197279

- u jednom primjerku, elektronski, punomoć
- vps: 425.862,12 kn

TUŽBA

radi proglašenja ovrhe nedopuštenom

I. Tužitelj prijavljuje zastupanje u ovoj pravnoj stvari po punomoćniku Željku Kneževiću, odvjetniku iz Dubrovnika, Vukovarska 36/II, te moli Naslovni sud sva buduća pismena dostavljati elektroničkim putem (putem informacijskog sustava) izravno na elektroničku adresu izabranog punomoćnika.

Dokaz:

- punomoć

II. Zaključkom Naslovnog suda posl. br. Ovr-317/2021 od 3. prosinca 2021. godine (zaprimljeno 7. prosinca 2021. godine) tužitelj je upućen u roku od 15 dana od dana primitka istog pokrenuti parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava u postupku izravne naplate pred Financijskom agencijom temeljem bjanko zadužnice broj OV-1536/2020, ovjerene dana 19. lipnja 2020. g. kod javnog bilježnika Petra Ujevića iz Imotskog, nedopuštenim iz razloga jer ovrhovoditelj nije platio izvršene radove ovršeniku i neovlašteno je raskinuo ugovor da onemogući ovršenika u naplati već izvedenih radova, čime je nedozvoljen pokušaj ovrhovoditelja da naplaćuje bjanko zadužnicu temeljem pravnog posla po kojem je istodobno ovrhovoditelj dužnik ovršeniku i time još uveća svoj dug prema ovršeniku, te da ne postoji tražbina čija se naplata prisilnim putem traži.

Dokaz:

- preslika zaključka i uvid u spis Naslovnog suda, posl. br. Ovr-317/2021

III. Tužitelj napominje da je člankom 63. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19) propisano da je za suđenje u sporovima koji nastaju i tijeku i u povodu sudskog ovršnog postupka mjesno isključivo nadležan sud na čijem se području nalazi sud koji provodi ovršni postupak pa se na toj odredbi zasniva nadležnost Naslovnog suda.

IV. Tužitelj je 1. travnja 2020. godine kao izvođač radova s tuženikom kao naručiteljem radova zaključio Ugovor o podizvođenju radova br. 27A-UP/2020 (dalje u tekstu: Ugovor) temeljem kojeg je mu je tuženik povjerio izradu aluminijske bravarije i dijela aluminijske fasade na rekonstrukciji kompleksa Opće bolnice „Dr. Ivo Pedišić“ Sisak – izgradnja Središnjeg paviljona – Objedinjeni hitni bolnički prijem (OHBP) i Dnevna bolnica na k.č. br. 776/1, k.o. Novi Sisak, a sve sukladno detaljnom opisu, vrstama radova, količinama te fiksnim i nepromjenjivim jediničnim cijenama određenim troškovnikom, prema obvezama, uvjetima i dinamici reguliranim Ugovorom te zahtjevima glavnog br. Z.O.P.18/2011., izmjenama i dopunama projektne dokumentacije i ostalom projektno tehničkom dokumentacijom vezanom za projekt.

Za izvođenje radova između tužitelja i tuženika suglasno je ugovorena cijena u ukupnom iznosu od **4.258.621,11 kn** (slovima: četiri milijuna dvjesto pedeset osam tisuća šesto dvadeset jednu kunu i jedanaest lipa), pri čemu se tuženik obvezao tužitelju isplatiti sveukupni predujam u iznosu 30 % vrijednosti ugovorenih radova, i to parcijalno za svaku pojedinu grupu ugovorenih radova. Pritom je ugovoreno da se povrat plaćenog predujma vrši na način da tuženik taj iznos susteže od privremenih mjesečnih situacija tužitelja, proporcionalno postotku mjesečno situiranih radova od strane tužitelja u odnosu na 95 % vrijednost ugovorenih radova, odnosno kompenzacijom.

Sa izvođenjem ugovorenih radova tuženik se obvezao započeti odmah nakon uvođenja u posao te ih izvoditi i završiti u skladu s usuglašenom dinamikom izvođenja radova.

Nadalje, tužitelj se člankom 17. Ugovora obvezao u roku od 15 dana od stupanja Ugovora na snagu predati tuženiku u izvorniku jamstvo za uredno ispunjenje ugovora za slučaj povrede ugovornih obveza, i to u obliku **solemnizirane bjanko zadužnice u iznosu 10 % vrijednosti Ugovora**, odnosno u iznosu od **425.862,12 kn**.

Člankom 21. Ugovora između tužitelja i tuženika ugovorena je ugovorna kazna, i to na način da tuženik može naplatiti ugovornu kaznu ako tužitelj ne ispunji ili neuredno ispunji ili zakasni s ispunjenjem svojih obveza, i to kako slijedi:

a) ako tužitelj ne izvrši svoje obveze koje su predmet Ugovora u ugovorenim rokovima ili naknadno ostavljenim rokovima kada je mogućnost istih predviđena Ugovorom, tuženik ima pravo od tužitelja naplatiti ugovornu kaznu u iznosu **do 5 % vrijednosti Ugovora**, odnosno u iznosu **do maksimalno 212.931,06 kn**,

b) ako tužitelj neuredno izvrši svoje obveze koje su predmet Ugovora, tuženik ima pravo od tužitelja naplatiti ugovornu kaznu u iznosu **do 5 % vrijednosti Ugovora**, odnosno u iznosu **do maksimalno 212.931,06 kn**,

c) ako tužitelj izvrši svoje obveze sa zakašnjenjem, tuženik ima pravo od tužitelja naplatiti ugovornu kaznu u iznosu **5 % (promila) za svaki dan zakašnjenja**, pri čemu ukupni iznos ugovorne kazne po tom osnovu ne može biti veći od 5 % vrijednosti ugovora, odnosno u iznosu **do maksimalno 212.931,06 kn**.

Posebno je ugovoreno da se ugovorne kazne iz podtočaka b) i c) mogu kumulirati.

Dokaz:

- ugovor o podizvođenju radova br. 27A-UP/2020 od 1. travnja 2020. godine

V. Tužitelj je sukladno svojoj ugovornoj obvezi započeo s ugradnjom ugovorenih stavki aluminijske bravarije u kolovozu 2020. godine te je 31. kolovoza 2020. godine izradio prvu privremenu situaciju potpisanu i ovjerenu od strane tužitelja i tuženika, a prema kojoj:

- vrijednost obračunatih radova iznosi 906.605,05 kn,
- odbitak avansa iz obračunatih stavki iznosi 271.981,52 kn,
- za platiti preostaje 634.623,54 kn.

Tužitelj je potom za radove u rujnu 2020. godine izradio drugu privremenu situaciju potpisanu i ovjerenu od strane tužitelja i tuženika, a prema kojoj:

- ukupna vrijednost obračunatih radova iznosi 1.340.640,33 kn,
- razlika između druge i prve situacije iznosi 404.035,28 kn,
- odbitak avansa iz obračunatih stavki iznosi 121.210,58 kn,
- za platiti preostaje 282.824,70 kn.

Tuženik je potom tužitelju bezrazložno odbio platiti gore navedene ovjerene privremene situacije te tužitelju nije dostavio potrebnu tehničku dokumentaciju, a na koji ga je način s namjerom opstruirao u izvršenju njegovih ugovornih obveza i sprječavao njegov daljnji rad.

Nakon opetovanih poziva tužitelja na uplatu obračunatih radova, tuženik je 11. prosinca 2020. godine tužitelju neosnovano jednostrano raskinuo sklopljeni ugovor.

U ostvarenju zaštite svoje tražbine glede izvršenih radova i ulaganja, tužitelj je sukladno ovjerenim privremenim situacijama pred Općinskim sudom u Sisku proveo postupak osiguranja dokaza pod posl. br. R1-142/2020 u kojem je provedeno vještačenje po stalnom sudskom vještaku Mileni Polimac Rođak koja je 25. travnja 2021. godine izradila svoj nalaz i mišljenje kojim je detaljno utvrdila vrstu, količinu i vrijednost izvedenih radova aluminijske bravarije i aluminijske fasade na objektu.

U postupku osiguranja dokaza jasno je utvrđeno da je tužitelj izvršio svoju ugovornu obvezu, utvrđena je vrsta, količina i vrijednost izvedenih radova te je utvrđeno da tuženik nije platio izvedene radove tužitelju.

Dokazi:

- privremene situacije ovjerene po tužitelju i tuženiku
- nalaz i mišljenje sudskog vještaka Milene Polimac Rođak, dipl. ing. građ. od 25. travnja 2021. godine
- pribava službenim putem cjelokupnog spisa Općinskog suda u Sisku, posl. br. R1-142/2020
- saslušanje direktora tužitelja Daniela Kovačića iz Bosne i Hercegovine, Široki Brijeg, Augusta Šenoa 22

VI. Tuženik je po punomoćniku 27. listopada 2021. godine Financijskoj agenciji podnio zahtjev za izravnu naplatu ovršne isprave – bjanko zadužnice broj OV-1536/2020, ovjerene 19. lipnja 2020. kod javnog bilježnika Petra Ujevića iz Imotskog na teret novčanih sredstava tužitelja, i to u iznosu od 425.862,12 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 30. rujna 2021. godine.

Tuženik takvo provođenje ovrhe očito temelji na svojoj fakturi, odnosno terećenju br. 12., u kojem je paušalno navedeno kako slijedi:

„Teretimo Vas za obračunatu ugovornu kaznu sukladno članku 21 stavak A, Ugovora o podizvođenju radova br. 27 A-UP/2020 za izvođenje radova na rekonstrukciji Opće bolnice Dr. Ivo Pedešić u Sisku.“

„Teretimo Vas za obračunatu ugovornu kaznu sukladno članku 21. stavak C, Ugovora o podizvođenju radova br. 27 A-UP/2020 za izvođenje radova na rekonstrukciji Opće bolnice u Sisku.“

Nije jasno na koji način bi bila obračunata navodna „ugovorna kazna“, odnosno „penal“, na koje se poziva tuženik.

Obzirom na vrijednost ugovorenog posla u iznosu od sveukupno 4.258.621,11 kn te na činjenicu da je bjanko zadužnica sukladno čl. 17. predmetnog ugovora morala biti izdana na 10 % vrijednosti ugovora, proizlazi jasan zaključak da je tuženik bez ikakve pravne osnove podnio zadužnicu na izravnu naplatu u maksimalnom iznosu u kojem je mogao podnijeti (425.862,12 kn). Drugim riječima, evidentno je da tuženik svojim nezakonitim ponašanjem zloupotrebljava ovršnu ispravu koja mu je dana znajući da uopće ne postoji nikakve osnova za naplatu putem nje.

Također, analizom citiranih stavaka članka 21. predmetnog ugovora razvidno je da bi tuženik bio u mogućnosti naplatiti ugovornu kaznu ako tužitelj ne izvrši pravovremeno svoje obveze u iznosu **do** 5% vrijednosti ugovora ili ako izvrši svoje obveze sa zakašnjenjem, u kojem slučaju ima pravo naplatiti iznos od 5 ‰ (promila) za svaki dan zakašnjenja, pri čemu ukupni iznos ugovorne kazne po tom osnovu opet ne može biti veći od 5 % vrijednosti ugovora.

Nije jasno kako tuženik može kumulirati dva zahtjeva za naplatu ugovorne kazne iz potpuno oprečnih razloga, odnosno kako je moguće da egzistiraju dvije potpuno oprečne situacije, tj. da tužitelj nije pravovremeno izvršio svoje obveze i da ih je izvršio sa zakašnjenjem?

Kumulacija zahtjeva ugovornih kazni bila bi moguća jedino u situaciji neurednog izvršenja koje je ujedno i izvršenje sa zakašnjenjem, odnosno kumulacija ugovornih kazni iz čl. 21. st. 1. t. b) i c), kako to pravilno predviđa i čl. 21. st. 2. ugovora.

Potom nije jasno ni na koji način je ovrhovoditelj utvrdio obvezu ovršenika na plaćanje ugovorne kazne baš u maksimalnom iznosu od 5 % vrijednosti ugovora za neizvršenje obveza te 5 % vrijednosti ugovora za izvršenje obveze sa zakašnjenjem.

Stoga je već jednostavnim uvidom u ugovor razvidno da tuženikovo navodno potraživanje prema tuženiku nikako ne može biti osnovano i zakonito, već isto nedvojbeno predstavlja pokušaj zlouporabe njegovih prava do one granice do koje isto može napraviti, odnosno do 425.862,12 kn.

Dokaz:

- zahtjev za izravnu naplatu podnesen Financijskoj agenciji 27. listopada 2021. godine uz priloženu specifikaciju
- terećenje br. 12. izdano po tuženiku 30. rujna 2021. godine

VII. Slijedom svega navedenog očigledno je da ne postoji tražbina čija se naplata prisilnim putem traži te da **tuženik nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju predmetne ovršne isprave**, a što je ujedno i žalbeni razlog propisan člankom 50. st. 1. t. 7. Ovršnog zakona („Narodne novine“, 112/12, 25/13,

93/14, 55/16, 73/17, 131/20, dalje: OZ), radi kojeg je isti sukladno članku 210. OZ u vezi s čl. 50. i 53. OZ upućen u ovu parnicu.

VIII. Temeljem izloženog činjeničnog stanja, predloženih dokaza i relevantnih odredaba OZ tužitelj predlaže da Sud, i u slučaju ogluhe ili izostanka tuženika, donese slijedeću

presudu

I. Proglašava se nedopuštenom ovrha pljenidbom i prijenosom novčane tražbine u postupku izravne naplate pred Financijskom agencijom temeljem ovršne isprave - bjanko zadužnice broj OV-1536/2020, ovjerene 19. lipnja 2020. godine kod javnog bilježnika Petra Ujevića iz Imotskog na teret novčanih sredstava tužitelja, i to u iznosu od 425.862,12 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 30. rujna 2021. godine.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske odluke pa do isplate, po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotna poena, sve u roku od 15 dana.

U Dubrovniku, 22. prosinca 2021. g.

<u>Tužitelj zahtijeva naknadu troškova (vps: 425.862,12 kn)</u>	
- sastav tužbe (Tbr. 7. t. 1. OT)	5.000,00 kn
- PDV (25 %)	1.250,00 kn
Sveukupno:	6.250,00 kn

